

“वन्दे मदनगोपालं केशोराकारमद्भुतम् ।
यमाहुर्गौवनोद्भिन्ने श्रीमन्मदनमोहनम् ॥”

इति पाद्मे पातालखण्डे अध्यायः ॥

मदनशलाका, स्त्री, (मदनोद्दीपिका शलाकेवा-
श्रयाः कामोद्दीपकत्वात्तथात्वम् ।) कामो-
द्दीपकौषधम् । सारिकापत्नी । इति मेदिनी ।
के, २३५ । कोकिला । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

मदनसारिका, स्त्री, (मदनोद्दीपनाय सारिका ।)
पश्चिमेदः । सारिक इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
शलाका २ सारिका ३ चित्रलोचना ४
कुण्ठपी ५ । इति जटाधरः ॥

मदना, स्त्री, (मदयति मत्ततां जनयतीति ।
मद् + णिच् + ल्युः । यद्वा, माद्यति अनया ।
मद् + ल्युट् । स्त्रियां टाप् ।) सुरा । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ५६७ ॥

मदनाङ्कुशः, पुं, (मदनस्य कामस्य अङ्कुश इव ।)
लिङ्गम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नखम् । इति
कामाङ्कुशशब्दप्रदानात् । यथा,—
“कामाङ्कुशाङ्कुशितकामिमत्तङ्गजेने ।”

इति श्रुतबोधे कालिदासः ॥

मदनाग्रकः, पुं, (मदनं उन्मादकं अयं शिरोभागो
यस्य ।) कोद्रवः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विव-
रणस्य कोद्रवशब्दे ज्ञातयम् ॥)

मदनायुधः, पुं, (मदनस्यायुधः ।) भगम् । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

मदनायुषः, पुं, (मदनस्यायुर्जोवनं इव समा-
सान्तोऽयं । निपातनात् वाधुः ।) कामवर्द्धक-
त्वात्तथात्वम् । कामवर्द्धिच्युपः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

मदनालयः, पुं, (आलीयतेऽस्मिन्निति आ +
ली + अधिकरणे अच् । मदनस्यालयः ।)
षष्ठीसमासः ।) भगम् । मदनपर्यायकशब्दोत्तर-
ग्रहपर्यायकशब्देन भगस्योक्तत्वात् । यथा,—
“स्वपुष्पोरकीर्णं कुसुमधनुषो मन्दिरमहो
पुरो ध्यायन् ध्यायन् यदि जपति भक्तस्त्व
मनुम् ॥”

इति कर्पूरस्तवः ॥

जन्मन्यावधिसप्तमस्थानम् । तत्तु जायास्थानम् ।
यथा,—
“स्रथानुञ्जान् क्रियतृषण्डगस्त्रीकुलीरान्त्युक्ते
दिवङ्गीन्द्रयतिथिप्रारान् सप्तविंशतिं विशान् ।
अंशानेतान् वदति यवनचान्धतज्ञानं सुतुज्ञानं
तानेवांशान् मदनभवनेष्वाह नीचान् सुनी-
चान् ॥”

इति दीपिकायां मदनभवनशब्दप्रदानात् ॥

मदनावस्था, स्त्री, (मदनस्यावस्था ।) कामा-
वस्था । सा तु उद्देगरूपा । विरह इति
यावत् । यथा । ततः प्रविशति मदनावस्थो
राजा निःश्वस्य ।
“जाने तपसो वीर्यं सा बाला परवतीति मे
विदितम् ।

न च निन्नादिव सजिलं निवर्तते मे ततो हृद-
यम् ॥”

इत्यभिज्ञानशाकुन्तले ३ अङ्कः ॥ मदनावस्था
इति रासोऽत्र उद्देगरूपा पञ्चमी कामा-
वस्था । यदाह भरतः । उद्देगः पञ्चमः प्रोक्त
इति । सचिन्मिति केनोपायेन मम शकु-
न्तलालाभो भविष्यति । इति तट्टीका ॥

मदनी, स्त्री, (माद्यति अनया इति । मद् +
करणे ल्युट् । स्त्रियां ङीप् ।) सुरा । इति
हारावली ॥ कस्तूरी । अतिसुक्तकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

मदनेच्छाफलः, पुं, (मदनेच्छां फलति जनय-
तीति अच् ।) बहुरसालः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

मदनोत्सवः, पुं, (मदनाय उत्सवः ।) उत्सव-
विशेषः । होलाका इति ख्याता । तत्पर्यायः ।
सुवसन्तकः २ । इति हारावली ॥

मदनोत्सवा, स्त्री, (मदनाय उत्सवो यस्याः ।)
खर्गवेश्या । इति शब्दरत्नावली ॥

मदप्रयोगः, पुं, (मदस्य प्रयोगः ।) करिणां मदी-
ङ्गमः । तत्पर्यायः । अक्षारमूर । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

मदभङ्गिनी, स्त्री, (मदं उन्मत्ततां भनक्ति दूरी-
करोतीति । मद + भन्ञ् + “नन्दिद्यद्विपचा-
दिभ्यो ल्युणित्यच् ।” ३ । १ । १३४ । इति
श्रिनिः । स्त्रियां ङीप् ।) प्रतम्बली । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ (गुणादयोऽस्याः प्रतम्बली-
शब्दे ज्ञातयाः ॥)

मदयन्तिका, स्त्री, (मदयन्ती + ततः कन् टाप् ।
पूर्वं इत्यञ्च ।) मल्लिका । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, सुयुते चिकित्सितस्थानेऽध्याये ।
“चिफलात्वक् चिकटुका सुरसा मदयन्तिका ।
वायस्थारग्वधानाच्च तुषां कुर्यात् पृथक्
पृथक् ॥”)

मदयन्ती, स्त्री, (मद् + ऋच् + ङीप् ।) वन-
मल्लिका । इति रत्नमाला ॥ काट्मल्लिका
इति भाषा ॥ मल्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
(तथाचास्याः पर्यायो यथा,—
“मल्लिका मदयन्ती च शीतभीरञ्च भूपदी ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
“मदयन्त्यङ्गिजः काथस्तदत् समधुशर्करः ।”
इति च वैद्यकचक्रपाणिसंघे रक्तपित्ताधिकारे ॥)

मदयिन्, स्त्री, (मदयतीति । मद् + णिच् ।
“स्तनिह्विपुषिगदिसदिभ्यो षीरिन्च् ।” उणा०
३ । ०६ । इति मदि + इलुच् । “अथा-
मन्तास्वाथेतन्विथुषु ॥” ६ । ४ । ५५ । इति
शीरयादेशः ।) मद्यम् । इति मेदिनी । ने, २०२ ॥

मदयिन्, पुं, (मदयतीति । मद् + णिच् ।
“स्तनीति ।” उणा० । २ । २६ । इति इलुच् ।
शीरयादेशश्च ।) कामदेवः । शौचिकः । इति
शब्दरत्नावली ॥ मद्युक्तः । इति मेदिनी । ने,
२०२ ॥ मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मदवचिप्रः, पुं, (मदेन विचिप्रचलितमनाः ।)
मत्तहस्ती । इति शब्दचन्द्रिका ॥

मदशाकः, पुं, (मदकरः शाकोऽस्य ।) उपोदकी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

मदसारः, पुं, (मदं सारयति दूरीकरोति । इति
मद् + ख + णिच् + अच् ।) तूलट्टचः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

मदहस्तिनी, स्त्री, (मदेन हस्तिनीव ।) महा-
करञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मदहेतुः, पुं, (मदस्य हेतुः कारणम् ।) घातकी ।
इति वैद्यकम् । मत्तताकारणश्च । (मदरोगस्य
हेतुः यथा,—
“यदा तु रक्तवाहीनि रससंज्ञावहानि च ।
पृथक् पृथक् समस्ता वा स्रोतांसि कुपिता
मलाः ॥
मलिनाहारशीलस्य रजोमोहादृतात्मनः ।
प्रतिहत्यावतिहन्ते जायन्ते बाधयस्तदा ॥
मदम्बुच्छायं संन्यासास्तेषां विद्याद्विचक्षणः ।
यथोत्तरं बलाधिक्यं हेतुलिङ्गोपशान्तिषु ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने चतुर्विंशोऽध्याये ॥)
मदखलं, स्त्री, (मदस्य खलम् ।) मदखानम् ।
यथा, शब्दरत्नावली ।
“अवदंशः सुरापानं शुष्कापानं मदखलम् ।”
मदखानं, स्त्री, (मदस्य खानम् ।) मद्यपानखानम् ।
तत्पर्यायः । शुष्कापानमूर । इत्यमरः । २ । १० । ४२ ।
मदाद्या, पुं, (मदेन मदनकरसेन ताड्येति
ख्यातेन आद्याः युक्तः ।) तालट्टचः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादिविदितरस्य ताल-
शब्दे ज्ञातया ॥) मद्युक्ते, त्रि ॥
मदाद्या, स्त्री, (मदेन आद्या ।) लोहितस्मिन्द्री ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥
मदातङ्क, पुं, (मदजनितः आतङ्कः रोगः ।)
मदाढ्यरोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥
मदाढ्ययः, पुं, (मदेन अढ्ययो नाशोऽनुसृताच्च ।)
मद्यपानादिजन्यरोगविशेषः । तत्पर्यायः ।
मदातङ्कः २ पानाढ्ययः ३ मदाधिः ४ मदः ५ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ मदाढ्ययादीनां
निदानान्याह ।
“विधस्य ये गुणा इटाः सन्निपातप्रकोपनाः ।
त एव मदी इत्यन्ते विधे तु बलवत्तराः ॥
तस्माद्विधिपीतेन तथा मात्राधिकेन च ।
युक्तेन चाहितैरन्नैरकाशे सेवितेन च ।
मदेन खलु जायन्ते मदाढ्ययसुखा गदाः ॥”
अविधिप्रयुक्तं मदां विकारान्तरमप्युत्पादयती-
त्याह ।
“निभक्तमेकान्त एव मदां
निषेधमाणं मशुलेन निवृत्तम् ।
उत्पादयेत् कष्टतमान् विकारान्-
शुतपादयेत्तपि शरीरभेदम् ॥
एकान्ततो नेरन्त्येक विकारान् मदाढ्ययादीन् ।
शरीरस्य भेदं नाशम् ॥ * ॥ मदाढ्ययादीनां
हेत्वन्तरमप्याह ।